

Djemeds Opnaaelse. Nu ydes der altsaa 18,000 Kr. fra Foreningerne til den fælles Ledelse, og fra Statens Side 34,000 Kr. Hvis man tager Fiskeriforeningen, vil man naa til et langt højere Beløb, som ydet af de paagældende. Jeg har i min Omtale af Fiskeriforeningen holdt de lokale Foreninger ude, ligesom jeg ogsaa ved Skytteforeningen har holdt de lokale Foreninger ude af Betragtning. Det er paa den Maade, jeg har foretaget Sammenstillingen; men jeg indrømmer, at alle de lokale Skytteforeninger desuden yde ganske overordentlig betydeligt i Pengé til denne Sag. Jeg kan derfor ikke, naar vi se paa Statens finansielle Stilling og Evne indse, at det skulde være Grund til at gaa højere end til 40,000 Kr. aarlig, saaledes som Udvalgets Flertal foreslaar. Det er og bliver dog et meget betydeligt Beløb at yde til en enkelt Forening, der i øvrigt ikke virker i produktiv Retning. Jeg gentager, at jeg har Sympati for Foreningens Virksomhed i det hele og store. Jeg mener, at Skytteforeningerne kunne gøre deres Gavn og have deres Betydning. Jeg har ingenlunde Sympati for Gymnastikken alene, og det er heller ikke Tilfældet, at man herfra alene vil understøtte Gymnastikken og ikke andet; men dette andet har sin rigelige Understøttelse, som man ikke synes, at der er Grund til at forøge, medens Gymnastikken — hvad ogsaa fremgik af en Bemærkning af det ærede Medlem af Kjøbenhavns 2den Valgkreds — ikke synes at drives af Skytteforeningerne med tilstrækkelig Kraft. Denne Side af Virksomheden mene vi, kunde da nok trænge til en videre Udvikling og Opnævning fra Statens Side. Forholdet er ikke som det ærede Medlem sagde, at der er Hensyning i Interessen for Gymnastikken i det hele taget, paa ingen Maade. Det viser sig tilstrækkeligt overalt, at Interessen for Gymnastikken er i rask og livlig Stigning. Kun synes det, at Skytteforeninger ikke saa ud af denne Side af deres Opgave, hvad de burde, at de ikke udnyttede den stærke og stigende Interesse, der findes derfor, og denne Interesse have vi da villet understøtte. Jeg skal for øvrigt henvise det ærede Medlem til en noget mere nærliggende Vej, ad hvilken Skytteforeningerne kunne hjælpes. Jeg har liggende for mig Skytteforeningernes sidste Aarsberetning, og heri fremkommer der paa forskellige Steder Klager over, at Krigsbestyrelsen ikke stiller sig tilstrækkelig gunstig og imødekommende lige over for Foreningen i Henseende til Ublaar af Rifler og i Henseende til den Godtgørelse, der forlanges for de udrangerede Rifler, der sendes til

Skytteforeningerne. Det forekommer mig, at her er et Punkt, hvor der kunde være mere Grund til at klage end over Lovgivningsmagtens ringe Støtte. Det er aldeles klart, at Krigsbestyrelsen maa have særlig Anledning til at støtte Skytteforeningernes Virksomhed, selv om man ikke synes at ville betragte dem som en Forskole for Hæren, hvad jeg for mit Vedkommende ikke kan gaa ind paa at gøre. Men selv om man vil se Formaalet mere almindeligt som en Folkeopdragelse, saaledes som den højtærede Indenrigsminister fremhævede, hvilken Anstuelse jeg har mere Sympati for, er det dog klart, at denne særlige Form for Folkeopdragelse ganske særligt maa have Krigsbestyrelsens Sympati, fordi den udvikler de unges Begæber, giver dem en vis Forøvelse og bringer dem i Berøring med Hæren paa et Tidspunkt, da de bedre ere i Stand til at kunne modtage Hærens Instruction. Den Knebenedighed, som Krigsbestyrelsen har vist over for Skytteforeningerne, synes jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds snarere skulde rette sine Klager imod. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa et Faktum, som ingen endnu har berørt, nemlig det, at det Statsstilfud, Skytteforeningerne tidligere have faaet, ikke er blevet benyttet fuldt ud. (Wagner: Maa jeg bede om Ordet?) Sidste Aar modtog Overbestyrelsen nemlig kun 27,000 Kr. — jeg er for øvrigt selvfølgelig ikke specielt inde i Skytteforeningernes særlige Forhold, og det kan jeg ikke være forpligtet til, selv om jeg ogsaa staar som Ordfører for det indenrigsministerielle Budget — men naar Skytteforeningerne altsaa ikke engang have faaet det fulde Statsstilfud, som var bestemt til dem, saa ser det noget løjerligt ud nu at kræve en saa stor Forøgelse af Statens Tilfud. Imidlertid saar jeg maaste nærmere Forklaring af dette Faktum af en af de Herrer. — Det næste Punkt er Nr. 93 i Betænkningen, der angaar et Samraad med Ministeren angaaende Legatmidlerne. Det forekommer mig, at den ærede Indenrigsminister indrømmede, at det vilde være højt urigtigt, hvis f. Eks. Kjøbenhavns Borgerrepræsentations Legatudvalg fastholdt som Princip, at ingen alderdomsunderstøttede Personer maatte komme i Betragtning ved Uddeling af Legater. Det er det, her er Tale om, at man ønsker at afværge. Den højtærede Minister sagde: Hvis der i Legatets Fundatser staar, at ingen der under en eller anden Form maatte nyde offentlig Understøttelse, maa komme i Betragtning ved Uddelingen af det vedkommende Legat, saa kan Regeringen intet gøre ved den Sag. Det har den ærede Minister naturligtvis fuldkommen Ret